



- **De restauratiewerken en de wedergeboorte van een uitzonderlijke plaats**

Vanaf de tweede helft van de XXste eeuw wordt het kasteel minder vaak bewoond. De landbouwactiviteit dooft uit. Het park wordt slecht onderhouden.

Om deze plaats nieuw leven in te blazen onderneemt **Kléber Rossillon**, die al verantwoordelijk was voor de restauratie van het kasteel Castelnaud, gesteund door Michèle de Jonghe d'Ardoye, een afstammeling van de familie Marqueyssac, in 1996 de rehabilitatie van Marqueyssac.

De restauratie heeft zich toegelegd op het behoud van de plaats om aan het park zijn karakter van vroeger terug te geven. Gedurende een jaar hebben bijna 60 bedrijven en 10 tuinmannen eraan gewerkt om de paden te heropenen, de belvédères op de vallei vrij te maken, het kasteel te restaureren, de buksbomen terug te snoeien tot een goede hoogte om de hagen en perken opnieuw in model te brengen. De kliffen worden beveiligd en structuren worden gebouwd voor de ontvangst van bezoekers.

Moderne creaties zijn later toegevoegd om het ontwerp van Julien de Cerval aan te vullen, zoals het **kronkelige heiligenbloemen rozemarijnpad** dat vlak bij het kasteel begint of, in de sfeer van de XIXe eeuwse rotspartijen, de **waterweg** die bij de belvédère begint om veertig meter lager, als een **waterval**, uit te komen in de zogenaamde **reuzenketels**.

Het hele jaar wordt het park door **vijf tuinmannen** onderhouden.

- **De nieuwigheden van de laatste jaren**

De buksbomen chaos (*Chaos de buis - g*) is een creatie van tijdens de winter 2003. Aan de achterkant van het kasteel werden de buksbomen in het licht gebracht door het omhakken van een vijftigtal steeneiken in 1996. Deze buksbomen die eerst vlak gesnoeid waren, kregen nieuwe vormen dankzij het gebruik van patronen (modellen) om de illusie van stenen blokken te suggereren.

Sinds 2006 is het park verrijkt met beeldhouwwerken. De "Vogels" (Oiseaux) van Alain de Cerval, een familielid van de ontwerper van het park, verfraaien de wandeling van het Pad op de Heuvel tot de Esplanade.

In 2007 wordt een collectie van buksbomen geplaatst langs de Grote Laan. In samenwerking met Mark Jones van de Buis de Beausséré, worden al een vijftigtal variëteiten getoond.

In 2009, wordt de **Laan van de Bogen** (*Allée des Arches - o*) voorzien van een monumentaal beeldhouwwerk van kunstenaar Gérard Harbert. Dit werk krijgt een speciale verlichting voor de avonden van Marqueyssac bij kaarslicht.

Sinds 2010, biedt de **Via Ferrata**, die aangelegd is op ongeveer honderd meter boven de rivier, een wandelroute van 200 meter op de kliffen.

Tussen het najaar van 2011 en het voorjaar van 2017 werden het dakgebint en de "lauze"-dakbedekking uit grote platte stenen volledig gerestaureerd.

In 2017 werd de "lauze"-dakbedekking uit grote platte stenen van de centrale toren volledig opnieuw aangelegd op een nieuw dakgebint.

De agenda van Marqueyssac

- **Op zoek naar de Paaseieren**

S' Middags op eerste en tweede Paasdag. Opgelet: Deze activiteit is voorbehouden voor kinderen die vooraf zijn ingeschreven.

- **Tuinontmoetingen** (« *Rendez-vous aux jardins* »)

Elk eerste weekend van juni dienen de tuinen als een soort "juwelencistje" voor deze nationale manifestaties: tentoonstellingen, snoeidemonstratie...

- **Workshop "Nieuwsgierig van Nature"**

Vervaardiging van dierenmaskers, windmolentjes, fotolijstjes, marionetten, kaders, ... tijdens de paas- en herfstvakantie, alle feestweekends in mei en juni en alle dagen in juli en augustus.

- **"La Via Ferrata de Marqueyssac": ontdekt de vallei van de Dordogne op een andere manier**

Van half april tot half november, volgens agenda; gelieve ons te raadplegen

- **Lessen in rotsbeklimmen**

Voor kinderen ouder dan 6 jaar, elke voormiddag, behalve op zaterdag in juli en augustus, van 09u30 tot 12u30.

- **Marqueyssac bij Kaarslicht**

Elke eerste zaterdag van juni en elke donderdagavond van juli en augustus, van zonsondergang tot middernacht..

Alle medewerkers van Marqueyssac wensen u een prettige wandeling en danken u voor uw bezoek.

De hangende tuinen van Marqueyssac

UITZICHT OP DE DORDOGNE

Het park van Chateau de Marqueyssac, **geplaatst onder monumentenzorg**, is een **privé domein** en nauw verbonden aan de geschiedenis van een familie die terug gaat tot de 17^e eeuw. Na een indrukwekkende **restauratie**, opent Marqueyssac zijn deuren in **maart 1997**. Vandaag is het de meest bezochte tuin in de regio Aquitanië.

De tuinen die zijn aangelegd voor het **wandelplezier** liggen op hoge kalkkliffen en domineren de vallei van de Dordogne, één van de belangrijkste natuurmonumenten van Aquitanië. Er zijn drie voornaamste wandelpaden die allen naar het **Belvédère** leiden die op 800 meter van het kasteel ligt. 130 meter boven de rivier vindt u hier het mooiste **panorama van de Périgord**, dat in 2016 **drie Michelinsterren** toegewezen kreeg.

Voor een aangenaam bezoek aan het park, vindt u hier de voornaamste voorzieningen die u niet mag missen. De letters tussen de haakjes verwijzen naar de plattegrond van het park die u bij de receptie ontvangt.

Rond het kasteel

Marqueyssac heeft twee aspecten die sterke contrasten vertonen: aan de ene kant de tuin, aan de andere kant het park. Wij nodigen u uit om in eerste instantie de terrassen en het fantastische **"buksbomen paradijs"** (« *folie de buis* ») **van de Bastion** te bezoeken en vervolgens de wandelpaden van het park te betreden.

- **De Houtdraaier** (uitsluitend in het zomerseizoen) (*le Tourneur sur bois - b*)

Bij de ingang van het park, vindt u tijdens het hoogseizoen het atelier van de houtdraaier. Het hout van de buksboom is **goudgeel** en fijn van structuur en krijgt **een mooie glans** wanneer het bewerkt wordt. Het hout kan gegraveerd, gebeeldhouwd en gedraaid worden. Jean-Pierre, de houtdraaier, bewerkt het hout van tijdens de restauratiewerken gesnoeide buksbomen.

- **De Volière en het Natuurpaviljoen** (*la Volière et le Pavillon de la Nature - c*)

Volgens de traditie van de oudste tuinen staat, aan het begin van de wandelpaden, een **volière** waarin **duiven** van verschillende exotische pluimage huizen. Zo leven ook de pauwen in alle vrijheid tussen de buksbomen.

Naast de collectie historische 19^e-eeuwse diorama's die de wilde fauna van de Périgord in scène zetten, vindt u in het **Natuurpaviljoen** ook een uniek, 7,50 meter lang skelet van een dinosaurus die in de Juratijd in Europa leefde. Het skelet van deze Carnosaurus is ongeveer 150 miljoen jaar oud en werd in 2013 teruggevonden in de Verenigde Staten. Het is verbazingwekkend compleet en één van de zeer zeldzame Allosaurus-skeletten die vandaag nog in zulk een goede staat verkeren.

- **Het Kasteel en de terrassen** (*le Château et les terrasses - f*)

De strenge lijnen van de **drie terrassen** ten westen van het kasteel herinneren aan het klassieke ontwerp van het domein en is toegeschreven aan een leerling van Le Nôtre. Vanop het ereterras ontdekt u van links naar rechts de feodale burchten van **Castelnaud** (nu een Middeleeuws Oorlogsmuseum), **Fayrac** en **Beynac**.

Het kasteel, in zijn huidige vorm, is een **bevallig buitenverblijf** uit het begin van de XIXe eeuw. Het is gebouwd in grote eenvoud en bezit een opmerkelijk dak in typisch plaatselijk materiaal: "la **lauze**", een soort flagstone of stenen dakpannen. Dat dak, dat de afgelopen jaren volledig gerestaureerd werd en een oppervlakte beslaat van meer dan 700 m², weegt meer dan **vijfhonderd ton!**

Het verblijf laat twee verschillende gezichten zien. Met uitzicht op de vallei onthult Marqueyssac een **grote gevel**. De **centrale toren** met de trap is een overblijfsel van een eerdere periode. De geometrische vormen van de buksperken voor het kasteel weerspiegelen de symmetrie van de architectuur van het gebouw. Aan de achterkant is de aanleg veel intiemer, gericht op het park en bestemd voor het **woonplezier**.

De **eetzaal** van het kasteel, met zijn houtkachel van geglazuurd aardewerk (*faience*) en in Vlaamse stijl, getuigt van de oorsprong van de laatste bewoners. In het **salon**, dat in 2017 gerenoveerd werd, vallen vooral het perfect gerestaureerde behangpapier en de meubels in empirestijl op. De **slaapkamer** en het **toilet** (wasruimte) in de zuidvleugel van het kasteel zijn gerestaureerd in de stijl van de jaren 1880. Het **hemelbed** en het **bureau** zijn meubels uit de glorieus tijd van Marqueyssac.

- De Restaurant – Theesalon** (*le Restaurant - Salon de thé - h*)

In de noordelijke vleugel van het **kasteel** is een theesalon ingericht dat open is tijdens het zomerseizoen. Op het **panoramisch terras**, in de schaduw van een **pergola**, kunt u genieten van lichte maaltijden, gebak, ijsspecialiteiten en verfrissingen.

- De bastion en het omliggende landschap** (*le Bastion - d*)

De bastion, ten zuiden van het kasteel, is een prachtige constructie op de rand van de klif. Met zijn hoge muren domineert het de vallei en de meanders van de Dordogne rivier. Op dit grote terras werd de **siertuin** aangelegd met gesnoeide buksbomen.

Als u aan het begin van het Pad op de Heuvel (*Promenade des Hauteurs*) gaat staan heeft u een heel mooi zicht op de tuin.

In Marqueyssac wordt met een fantasie vol van bewegingen de nadruk gelegd op de buksbomen die om het kasteel staan. Het ontwerp van de tuin met **kronkelige paadjes** is kenmerkend voor de tuinen die zijn aangelegd in het Frankrijk van **Napoleon III**. De **ronde vormen en de als schapen geschoren** buksbomen verlenen aan Marqueyssac een zekere **zachtheid en romantiek** en dragen bij aan de eendracht tussen de tuinen en het landschap van de vallei van de Dordogne waarvan ze niet te scheiden zijn.

Het water is schaars in deze kalkgronden. De twee **waterreservoirs**, gehouwen in de rots, vangen het regenwater op waarmee de tuin besproeid word.

De wandelingen van Marqueyssac

In Marqueyssac beslaan **de kronkelende paden** meer dan **6 kilometer** en vormen een heus labyrint. Niettemin, zijn er drie grote wandelpaden die zich van deze doolhof vrijmaken: het Pad langs de Klif (*la Promenade des Falaises*), het Pad op de heuvel (la Promenade *des Hauteurs*) en de Grote Laan (*la Grande Allée*). Op uw wandelroute kunt u dankzij vele zijpaadjes op elk moment van het ene pad naar het andere overgaan.

Het Pad langs de Klif en het Pad op de Heuvel geven aan de zuidkant een zicht op de vallei van de Dordogne en bieden de mooiste uitzichten van het park. De Grote Laan, noordelijk georiënteerd, is geheel bedekt onder het bladergewelf van hoge bomen en is daarom vanaf de eerste lentedagen een heerlijke wandelplaats, maar biedt daarentegen weinig uitzicht over het omliggende landschap.

Om naar het Belvédère te gaan, kunt u het Pad langs de Klif en het Pad op de Heuvel nemen. Een gemakkelijke weg staat op de plattegrond aangegeven voor bezoekers met een rolstoel of een kindervagen.

De mooi geïllustreerde **informatieborden** vindt u langs uw hele wandelroute en geven uitleg over de geschiedenis van de vallei en haar fauna en flora. Spelletjes op de borden vullen de informatie aan.

- Het Pad langs de klif** (*la Promenade des Falaises*)

Dit pad begint achter de Bastion (*d*), in de richting van de **Kapel** (*Chapelle - j*). Om te genieten van het uitzicht op de tuin kunt u naar de kapel gaan via het **Rozemarijnpad** (*Allée des romarins - i*) aan het begin van het Pad op de Heuvel.

Het Pad op de Heuvel leidt naar de **Watervallen** (*Cascades - t*) alvorens de helling naar het Belvédère (*w*) te nemen.

- Het Pad op de heuvel** (*la Promenade des Hauteurs*)

Dit pad begint op de hoek van het kasteel en gaat naar het Rozemarijnpad (*Allée des romarins - i*). Als u dit pad volgt komt u bij 3 hoogtepunten van het park: het **Kruis** (*Calvaire - n*), de **Stenen Hut** (*Cabane en cloche - q*), en het Belvédère (*w*). Het is een hobbelig pad en wij raden u aan het niet te nemen wanneer u niet goed te been bent.

- De Grote Laan en het elektrische pendeltreintje** (*la Grande Allée et la navette*)

Deze laan begint bij het theesalon, bij een **bank in de vorm van een halve maan** en eindigt 1.600 meter verderop bij de **Schuilplaats van de dichter** (*Asile du poète - z*). Deze **hut van gestapelde droge stenen** geeft de grens aan van het domein.

De laan is volledig vlak en rechtljnig over 500 meter en biedt daarom een aanblik met lange perspectieven. Deze opmerkelijke prestatie was slechts mogelijk door de bouw van **een ondersteunende muur** en het openen van **een bres in de rots**.

Tijdens het hoogseizoen brengt een elektrisch pendeltreintje u, via de Grote Laan, terug naar het kasteel.

- Het wandelpad voor kinderen en de speelplaatsen**

Kinderen zijn dol op de kronkelige paadjes die een heus labyrint vormen waarin ze eindeloos verstoppertje kunnen spelen. Er zijn ook twee **speelplaatsen** ingericht met **hutten** en **schommels**. De eerste speelplaats (*Aire de jeux - u*) bevindt zich aan de voet van het Belvédère, **vlakbij de Watervallen** (*Cascades - t*), en beschikt nu ook over twee boomhutten voor kleine avonturiers. De tweede speelplaats (*Aire de jeux - y*) ligt iets verder, dicht bij de **Heidehut** (*Cabane en brande - x*) en werd uitgerust met een hoogteparcours van bijna 100 meter lang.

Achter het kasteel, boven de pergola van het restaurant, vindt u onder de grote ongesnoeide buksbomen het **Labyrint van de kinderen** (*Labyrinthe des enfants - k*) waar de kinderen veel speelplezier kunnen beleven.

Om de kinderen te helpen het park op een speelse manier te ontdekken, is er bij de receptie een spelletjesboek beschikbaar.

Op het Pad langs het klif is het **Circuit voor de allerkleinsten** (*Parcours des tout-petits - r*), een leuke klim met afbeeldingen van kleine wilde dieren waar ze dol op zijn.

De buksbomen en de beplanting

De **buksboom** is alomtegenwoordig in het landschap. De buksbomen, met volharding geplant, vormen de **leidraad** van de wandelingen. Zij vormen een netwerk dat zich overal op het domein opdringt als de regel van orde voor een **natuur met wilde allures**.

Het **dichte altijd groen blijvende gebladerte** van de buksbomen biedt een onveranderlijk aanblik in alle seizoenen. Zij blijven het hele jaar door groen. Anderzijds kan de buksboom ook goed tegen **snoeien** en laat zeer ingewikkelde plantenvormen toe, ookwel **“P’art topiaire”** (*snoeikunst*) *genoemd*. Dankzij deze kwaliteiten wordt de buksboom al eeuwen lang, en met name sinds de Italiaanse Renaissance tuinen, zeer veel in tuinen geplant.

Het gaat hier om de **gewone buksboom**, de *Buxus sempervirens*, die zich goed aanpast aan **kalkgrond** en goed **tegen de droogte kan** maar ook in staat is om in het onderhoud te groeien.

De buksboom moet **twee keer per jaar gesnoeid** worden, één keer aan het einde van de lente en één keer aan het begin van de herfst. De hagen onder de bomen worden slechts één keer per jaar, aan het einde van de zomer, gesnoeid. Het snoeien van de 150.000 buksbomen wordt met de **hand** gedaan niet met een elektrische haagschaar want die vermaalt de blaadjes waardoor ze geel worden.

De buksboom vormt de leidraad van de wandelingen in het park van Marqueyssac

De wilde **plantengroei** op de rotsachtige uitloper van Marqueyssac heeft zich **aangepast** aan de **waterarme kalkgrond** en de **bijzondere ligging**. Het zuidelijke klif is zeer zonnig, deze slaat de warmte van de dag op en matigt op die manier de frisse nachten. In de winter blijven de planten vorstvrij omdat ze omgeven worden door de mist die uit de rivier opstijgt. Op de **zuidelijke helling** van het park treft u dan ook een **mediterrane vegetatie** aan, bestaande uit **steeneiken**, donseiken, esdoorn van Montpellier en aardbeibomen. Al deze houtsoorten, net als de buksboom, vertonen een duidelijke **aanpassing aan de droogte**. De bovenkant van hun dikke taaie bladeren hebben een vernisachtige bescherm laag terwijl de onderkant vaak bedekt is met fijne haartjes zodat waterverlies door verdamping beperkt wordt. Zo hebben ze ook minder water nodig. In de zomer maakt de zang van de **kekels** de zuidelijke sfeer van deze helling compleet.

Op de **noordelijke**, meer vochtige **helling** daarentegen, groeit een vegetatie die kenmerkend is voor de streken aan de **Atlantische Oceaan**, hier voornamelijk vertegenwoordigd door de haagbeuk, de esdoorn, de eik en de acacia. U vindt er ook beuken die hier recentelijk geplant zijn.

Vanaf het belvédère is goed te zien dat de zuidelijke helling van het park met zijn geteisterde kronkelige steeneiken, **donkerder van kleur** is dan de noordelijke helling. De **Périgord Noir** (de Donkere Périgord) heeft zijn naam waarschijnlijk te danken aan de zonnige hellingen rondom Sarlat.

Het park van Marqueyssac is een van de mooiste parken van Frankrijk

Het verhaal van een passie

- Het ontwerp van het park**

De geschiedenis van Marqueyssac begint in de Franse klassieke periode. Bertrand Vernet de Marqueyssac, koper van het landgoed voor zijn familie in 1692 begint de aanleg van de terrassen rondom het gebouw.

Het park van Marqueyssac werd ontworpen door Bertrand Vernet de Marqueyssac

Aan het begin van de 19e eeuw, tussen 1830 en 1840 laat Julien Bessière, een beroepsmilitair, de Grote Laan aanleggen voor zijn ritten te paard en laat de kapel bouwen die later gewijzigd zal worden.

Het park van Marqueyssac werd ontworpen door Bertrand Vernet de Marqueyssac

Maar het overgrote deel van de tuin en paden is aangelegd op het einde van de 19e eeuw. In 1861 erft **Julien de Cerval** het domein. Hij is een hartstochtelijk liefhebber van tuinen en wijdt de laatste dertig jaar van zijn leven aan **het verfraaien van Marqueyssac**. Terug uit Italië laat hij **tienduizenden buksbomen** planten die van Marqueyssac een waar **“buksbomen-paradijs”** maken. De oorspronkelijke moestuin van de bastion verandert hij in een siertuin.

Hij heeft een passie voor landbouwkunde en is ook degene die de sierboomsoorten van het park introduceerde: de **lindeboom**, de **Judasboom**, de **goudenregen**, de **plataan** en de **iep**. Verzot op de Italiaanse cultuur plant hij in Marqueyssac **cipressen** en **parasoldennen**. Ten slotte introduceert Julien de Cerval de kleine **Napolitaanse Cyclamen** die van augustus tot oktober een kleurrijk tapijt vormen.

Julien de Cerval put zijn inspiratie uit de romantische tuinen van eind XVIIIe eeuw en versiert de Zuidelijke helling van het park met talrijke elementen: **Belvédères**, **kronkelige paden**, **kleine trapjes**, **drie hutten van op elkaar gestapelde droge stenen**, een groot wandelplein bestemd voor vermaak en galante recepties, een **rondpunt**, een **kruis**, **rotspartijen**, **uit de rots gehouwen banken**... Dit alles heeft de schilderachtige schoonheid van het park vergroot.

Julien de Cerval verandert ook de **kapel** van Marqueyssac. Hij geeft de kapel haar huidige neogotische stijl.

Marqueyssac was altijd gericht **op de landbouw**. Aan het eind van de XIXe eeuw kent de landbouw een geweldige bloei. Julien de Cerval bouwt **vele bijgebouwen**: loodsen, broeikassen, fruitkelders, duiventillen, paardenstallen en schaapskooien.

Het park van Marqueyssac werd ontworpen door Bertrand Vernet de Marqueyssac

Sinds zijn dood in 1893, is zijn familie erin geslaagd het park te beschermen om het vandaag aan ons over te leveren precies zoals hij het had ontworpen. Enkele nieuwe realisaties hebben zijn werk in schoonheid doen toenemen, zoals de **rotspartijen** die de hoeken van de oostelijke gevel van het kasteel kracht bijzetten en de **yucca**’s die de inrichting van de bastion aanvullen.

Aan het begin van de XXste eeuw, nodigt Baron Maximiliaan d’Erp, de schoonzoon van Julien de Cerval en Belgisch diplomaat in Rome, zijn vriend Guiseppe Sarto uit. Deze bisschop van Mantua zou in 1903 paus **Pius X** worden. In de schaduw van het bladergewelf, tegenover de kleine kapel van het dorp Saint Julien de Cénac, vindt men, **de Zetel van de Paus** (*Siège du Pape - s*), gehouwd in de rots waarop hij gemediteerd zou hebben. Dankzij deze Belgische tak van de familie staat er Vlaams meubilair en hangen er in het kasteel, portretten van Nederlandse voorouders.